

ZARZĄDZENIE NR 467 KOMENDANTA GŁÓWNEGO POLICJI

z dnia 9 maja 2005 r.

zmieniające zarządzenie w sprawie wzorów i typów wprowadzanej na uzbrojenie Policji broni gładkolufowej typu MOSSBERG kal. 12/76 oraz SDASS IMPERATOR kal. 12/76

Na podstawie § 2 rozporządzenia Ministra Spraw Wewnętrznych i Administracji z dnia 15 listopada 2000 r. w sprawie uzbrojenia Policji (Dz. U. z 2001 r. Nr 14, poz. 139) zarządza się, co następuje:

§ 1

W zarządzeniu nr 498 Komendanta Głównego Policji z dnia 24 maja 2004 r. w sprawie wzorów i typów wprowadzanej na uzbrojenie Policji broni gładkolufowej typu MOSSBERG kal. 12/76 oraz SDASS

IMPERATOR kal. 12/76 (Dz. Urz. KGP Nr 10, poz. 45) załącznik nr 3 otrzymuje brzmienie określone w załączniku do zarządzenia.

§ 2

Zarządzenie wchodzi w życie z dniem podpisania.

Komendant Główny Policji
gen. insp. Leszek Szreder

Załącznik nr 3
do zarządzenia nr 467
Komendanta Głównego Policji
z dnia 9 maja 2005 r.

**WARUNKI TAKTYCZNO-TECHNICZNE, WARUNKI UŻYCIA
ORAZ WARUNKI BEZPIECZEŃSTWA UŻYTKOWANIA AMUNICJI KAL. 12/70
DO STRZELB GŁADKOLUFOWYCH****A M U N I C J A****kal. 12/70 do strzelb gładkolufowych****1. Rodzaje amunicji**

1.1. Do strzelb gładkolufowych powtarzalnych stosuje się następujące rodzaje amunicji:

- 1) nabój specjalny z pociskiem „BRENEKA” – W8MP;
- 2) nabój specjalny śrutowy „LOFTKA” – LFT-6.8;
- 3) nabój z pociskiem gumowym „BAK”;
- 4) nabój z pociskiem gumowym „CHRABAŚCZ”;
- 5) nabój z pociskiem proszkowym „PR-PIK-94M”, „PR-PIK-98”;
- 6) nabój z pociskiem gazowym (proszkowo-obezwładniającym) „CS-94M”, „CS-98”;
- 7) nabój ćwiczebny typu „huk-błysk” – „ONS-2000”.

1.2. Podstawowe charakterystyki naboju wymienionych w pkt 1.1 podane są w tabeli nr 1 i nr 2.

TABELA NR 1

Podstawowe dane taktyczno-techniczne naboju kalibru 12/70

Lp.	Nazwa naboju – Symbol na łusce	Kolor łuski	Rodzaj pocisku	Zasięg niebezpiecznego rażenia	Celność strzelania
1	„BRENEKA” – W8MP	Czerwony	Pocisk ołowiany o śred. = 16,5 mm m = 30 g	L = 525 m	Tarcza śr. 250 mm L = 35 m Skupienie przestrz. w kołach: 240, 270, 280 mm
2	„LOFTKA” – LFT-6.8	Niebieski	12 kulek ołowianych o śred. = 6,8 mm m = 2 g każda	L = 230 m	Tarcza 1 m x 1 m L = 35 m Skupienie przestrz. w kole o śr. 750 mm
3	„BAK” – BAK	Biały	Kula gumowa o śred. = 17,4 mm m = 4,5 g	L = 20 m	L = 20 m Przest. w kole o śred. 720 mm
4	„CHRABAŚCZ” – CHRB 20, CHRB 30, CHRB 50	Biały	Walec gumowy ubrzechwiony śred. = 18,8 mm m = 8 g	L = 20 m L = 30 m L = 50 m	L = 20 m roz. przest. koło o śr. 240 mm L = 30 m koło o śr. 300 mm L = 50 m koło o śr. 840 mm
5	„PR-PIK- 94M” – PR-PIK94M „PR-PIK- 98” – PR-PIK98	Zielony	Mieszanka żelaza i talku tech- nicznego	L = 100 m	L = 35 m Rozrzut 5 szt. nie przekracza koła o śr. 60 mm Rozrzut 10 szt. nie przekracza koła o śr. 150 mm
6	„CS-94M” –CS-94M „CS-98” –CS-98	Żółty	Mieszanka proszku żelazowego i talku z domieszką środka CS	L = 100 m	Można wstrzeliwać do po- mieszczeń i samochodów
7	„ONS-2000” – ONS-2000	Biały	Nabój nie posiada pocisku. Ładunek błyskawico-akustyczny stanowi sproszkowana mie- szanina azotanu sodu i pyłu magnezowego	L = 8 m	Nie dotyczy

TABELA NR 2

Strefy rażenia naboju kal. 12/70

Nabój z pociskiem BRENEKA	Strefa działania rażącego – ciężkie zranienie, rażenie śmiertelne		V > 27 m/s			
	0 m	100 m	200 m	300 m	400 m	525 m
Nabój z pociskiem LOFTKA	Strefa rażenia śmiertelnego		Strefa prędkości niebezpiecznej/ciężkie zranienie V > 46 m/s			
	0 m	50 m	100 m	230 m		
Nabój z pociskiem proszkowym	Przebija: Deska 40 mm		szybę i karoserię samochodową		szybę okienną 4 mm	
	0 m	10 m	20 m	30 m	100 m	
Nabój z pociskiem proszkowo-gazowym	Można wstrzelić pocisk gazowy (proszkowo-obezwładniający) do pomieszczenia lub samochodu					
	0 m				100 m	
Nabój z pociskiem CHRB – 20	Strefa rażenia					
Nabój z pociskiem CHRB – 30	Strefa rażenia					
Nabój z pociskiem CHRB – 50	Strefa rażenia					
	0 m	20 m	30 m	50 m		
Nabój z pociskiem Bąk	Strefa rażenia					
	0 m	20 m				
Nabój ćwiczebny ONS-2000	Strefa rażenia					
	0 m	8 m				

Uwaga!

pociski CHRB-20, 30, 50, Bąk w oznaczonych strefach rażenia powodują w 50% trafień uszkodzenie odkrytej powłoki skórnej

2. Działanie amunicji**2.1. Nabój specjalny z pociskiem BRENEKA**

Dla pocisku BRENEKA prędkość progowa ciężkiego zranienia wynosi 27 m/s.

W całej strefie zasięgu, do 525 m pociski mają prędkość większą lub równą prędkości progowej, a tym samym dysponują energią wystarczającą do ciężkiego zranienia lub rażenia śmiertelnego człowieka.

Strzelanie z odległości 30 m do samochodu osobowego umożliwi przebicie 2 blach karoseryjnych oraz penetrację ścianki stalowego bloku silnika na głębokość 10 mm.

Strzelanie z odległości 30 m umożliwi przebicie pojedynczej blachy karoseryjnej, sosnowej deski całowej, powne przebicie karoserii i drugiej deski całowej.

Strzelanie z odległości 30 m przez prześwit szyb samochodowych powoduje przejście kuli przez dwie szyby oraz 2 deski o grubości 1 cala każda.

Mało skuteczne jest natomiast strzelanie do koła samochodu, do tego istnieje niebezpieczeństwo przypadkowego rażenia pociskiem odbitym lub rykoszetującym od powierzchni opony.

Stabilizacja pocisku na badanym odcinku lotu jest zadowalająca.

2.2. Nabój specjalny śrutowy typu **LOFTKA**

Możliwość skutecznego rażenia człowieka, w tym rażenia śmiertelnego, istnieje przy trafieniu loftką wystrzeloną z odległości < 50 m. Próg prędkości niebezpiecznej wynosi 46 m/s, co odpowiada odległości strzelania < 230 m.

Strzelając ze strzelby IMPERATOR do tarcz wykonanych z 1-calowych desek, uzyskano wyniki:

- odległość 40 m, na 3 strzały uzyskano 19 przebić tarczy;
- odległość 45 m, na 3 strzały uzyskano 3 przebić tarczy;
- odległość 50 m, na 3 strzały uzyskano 14 trafień, loftki utknęły w deskach na głębokości do 10 mm.

Jest to amunicja o dużej sile uderzeniowej, stanowi szczególnie efektywny środek do unieruchamiania pojazdów. Strzelanie z odległości 30 m umożliwia przebicie blachy karoseryjnej (1 mm) lub szyby samochodowej.

Strzelanie z odległości 15 m do samochodu powoduje przebicie karoserii lub szyby, a około 25% loftek ma energię wystarczającą do przebicia 1-calowej deski sosnowej.

Strzelanie do koła samochodowego z odległości 15-20 m z kierunku 30° od osi wzłużnej pojazdu jest skuteczne. Loftki nie rykoszetują.

2.3. Naboje z pociskiem gumowym – niepenetracyjne

Trafienie pociskiem typu BĄK z odległości 20 m od lufy jest bolesne, lecz nie powoduje ciężkich zranień lub kontuzji, może jednak powodować przecięcie skóry.

Prędkość niebezpieczna, w odniesieniu do odkrytego ciała ludzkiego, dla pocisku CHRABAŚCZ = 65 m/s. Oznacza to, że przy prędkości uderzenia większej od 65 m/s w 50% przypadków można się spodziewać przecięcia odkrytej skóry człowieka dorosłego.

Naboje typu BĄK i CHRABAŚCZ cechują bardzo zbliżone parametry energetyczne. Do strzelań na odległościach > 20 m, ze względów balistyki zewnętrznej, budowy naboju uzasadnione są preferencje dla naboju CHRABAŚCZ.

2.4. Naboje proszkowe

Pocisk naboju PR-PIK-94M po wystrzeleniu leci w całości do momentu spotkania z przeszkodą, przebija ją i rozrywa się, czyli po prostu „znika”. Właściwość ta sprawia, że naboje są wręcz idealne do tych zastosowań policyjnych, w których pocisk nie może być niebezpieczny dla osób postronnych.

Zdolność penetracji pocisku proszkowego jest bardzo duża i np. pocisk ten przebija:

- deskę sosnową o grubości 40 mm z odległości 10 m;
- deskę sosnową o grubości 80 mm z odległości 5 m;
- szybę okienną o grubości 4 mm z odległości 100 m;
- szybę samochodową z odległości 30 m;
- drzwi boczne samochodu z odległości 30 m.

Pocisk zachowuje zdolność penetracji przy uderzeniu pod kątem do 25°. Po zniszczeniu celu pociski są zupełnie nieszkodliwe dla osób postronnych. Mogą być stosowane do „odstrzeliwania” zamków w mieszkaniu, samochodzie itp. Policjanci nie muszą zważać na to, czy za drzwiami ktoś stoi i obawiać się, że zostanie trafiony bezpośrednio lub rykoszetem.

Odmianą naboju PR-PIK-94M jest nabój CS-94M.

Jego parametry balistyczne niczym nie różnią się od naboju PIK. Przez dodanie 80 mg środka łzawiącego CS uzyskano nabój gazowy o specyficznej konstrukcji i „opóźnionym działaniu”. Środek CS zaczyna działać dopiero po zniszczeniu koszyeczka, a więc po trafieniu w cel. Za pomocą naboju CS-94M można „wystrzelić” gaz np. na wyższe kondygnacje budynku lub do samochodu i w ten sposób zmusić podejrzane osoby do opuszczenia kryjówki.

2.5. Nabój ćwiczebny „huk-błysk” **ONS-2000**

Jest to amunicja ślepa, której działanie polega wyłącznie na oddziaływaniu świetlno-akustycznym.

Zaelaborowana w łuskę mieszanina azotanu sodu i proszku magnezu ulega podczas strzału całkowitemu spaleniowi w lufie broni i ma jedynie za zadanie spotęgować huk wystrzału oraz jego efekt świetlny.

3. Kompletacja i znakowanie amunicji

Oznaczenie naboju polega na trwałym naniesieniu:

- na okuciu nazwy wytwórni „FAM Pionki” oraz przyjętego „wagomiarowego” kalibru naboju,
- na tulejce łuski liczby określającej średnicę śrutu w mm lub charakterystycznej nazwy naboju,
- na tulejce łuski liczby oznaczającej długość rozwiniętej łuski – w milimetrach.

Uwaga: do dnia 31.12.2004 r. na okuciu umieszczana była nazwa wytwórni „PAWAM Pionki”.

Dla ułatwienia rozróżniania poszczególnych rodzajów naboju łuski mają następujące kolory:

- czerwony, nabój z pociskiem „BRENEKA”, na łusce napis: „W8MP”,
- niebieski, nabój z pociskiem „LOFTKA”, na łusce napis: „LFT-6.8”,

- zielony, nabój proszkowy, na łusce napis: „PR-PIK-94M” lub „PR-PIK-98”,
- żółty, nabój gazowy (proszkowo-obezwładniający), na łusce napis: „CS-94M” lub „CS-98”,
- biały, na łusce napis: „BAK”,
- biały, na łusce napis: „CHRB 20”, „CHRB 30”, „CHRB 50”,
- biały, na łusce napis: „ONS-2000”.

Naboje fabrycznie pakowane są po 25 sztuk do pudełek tekturowych o kolorach odpowiadających kolorom łusek nabołów. Opakowania jednostkowe (25 szt. nabołów) pakowane są po 20 szt. do opakowań transportowych (zbiorczych), które począwszy od roku 2005 oznakowane będą dwiema etykietami o formacie A5 zawierającymi nazwę producenta, rodzaj amunicji oraz adres odbiorcy. Kolor etykiet odpowiada kolorowi łusek amunicji, jaka znajduje się wewnątrz opakowania.

4. Zasady przechowywania i dokonywania przeglądów amunicji oraz zasady bezpieczeństwa podczas eksploatacji

Amunicję należy przechowywać w pomieszczeniach o temperaturze $+5\text{ }^{\circ}\text{C}$: $+25\text{ }^{\circ}\text{C}$ i wilgotności względnej powietrza 60 : 80%. Gwarancja producenta na amunicję wynosi 24 miesiące, licząc od daty produkcji.

W czasie wykonania zadań służbowych amunicję należy przechowywać w specjalnym pasie (ładownicy) bezpośrednio przy strzelcu.

Przegląd amunicji wykonuje się w celu wykrycia niesprawności mogących spowodować zacięcie podczas strzelania. **Naboje należy przeglądać codziennie** przed służbą, strzelaniem oraz na polecenie przełożonego.

Podczas przeglądu należy sprawdzić:

- czy na okryciu łuski nie ma śnieży; czy nie są one pocięte i czy nie mają zadziarów utrudniających ładowanie nabołów do magazynka lub komory nabołowej;
- czy spłonka nie wystaje ponad powierzchnię dna łuski, czy pocisk jest pewnie osadzony, czy zatyczki nabołów śrutowych nie są uszkodzone oraz napisy określające typ pocisku lub jego rodzaj są czytelne;
- czy wśród nabołów bojowych nie ma szkolnych.

Wszystkie uszkodzone naboje należy zdać do magazynu, a zanieczyszczenia wytrzeć suchą, czystą szmatką.

Najczęstszymi przyczynami niewypałów z winy amunicji są:

a) Spłonki:

- zbyt grube dno;
- brak lub uszkodzona masa zapłonowa;
- brak kowadełka;
- spłonka osadzona zbyt głęboko względem dna łuski lub wklęsnięta wraz z dnem i okuciem wskutek niefachowego wciskania.

b) Łuski:

- zbyt cienka kryza;
- źle uformowane kowadełko do spłonki kulowej;
- brak otworów ogniowych między spłonką i ładunkiem prochowym.

c) Ładunku prochowego:

- niewielka ilość prochu lub jego brak;
- zawilgocony ładunek prochowy;
- zmienione charakterystyki prochu na skutek przechowywania amunicji w podwyższonej temperaturze.

4.1. Zasady bezpieczeństwa obowiązujące podczas eksploatacji amunicji:

- zabrania się stosowania do strzelania amunicji uszkodzonej;
- zabrania się naprawy pocisków we własnym zakresie;
- zabrania się rozbierania nabołów;
- zabrania się strzelania z amunicji zawilgoconej lub przegrzanej;
- zabrania się rzucania nabołów;
- zabrania się strzelania z amunicji, której oznakowanie jest nieznane lub nieczytelne;
- zabrania się strzelania z amunicji brudnej lub zapiaszczonej;
- amunicję należy chronić przed podwyższoną temperaturą;
- naboje wolno przemieszczać i transportować tylko w typowych zasobnikach lub opakowaniach fabrycznych.

Uwaga:

- a) ze względu na fakt, że „niewypał” jest zjawiskiem niebezpiecznym, lufę strzelby można otworzyć dopiero po czasie ok. 3-5 sekund;

- b) ze względu na tendencję do spęczniania łusek nabojów zaleca się ładować do magazynka strzelby o jeden nabój mniej niż wynosi pojemność magazynka;
- c) w przypadku stwierdzenia, że oznakowanie na łusce naboju jest mało czytelne, naboje takie należy zużyć w pierwszej kolejności w czasie treningów strzeleckich lub przekazać do naprawy w celu naniesienia nowego oznakowania.